

A Fővárosi Ítéltábla az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. Szamosi Katalin ügyvéd) által képviselt felperes neve (...) kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2010. december 20. napján kelt, 3.Pk.22.249/2010/3. számú végzése ellen a kérelmező 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) nemzetközi védjegy oltalmának Magyarországra történő kiterjesztését elutasító határozata ellen benyújtott megváltoztatási kérelmét.

Egyetértett a Hivatal álláspontjával, miszerint a 998 631 nemzetközi lajstromszámú „CAFEAHAUS” szóvédjegy a Nizzai Megállapodás szerinti 1., 5., 29., 30., 32. és 33. osztályba sorolt áruk körében leíró, ezért a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdésének a) pontja alapján ki van zárva a védjegyoltalomból.

Utalva az Európai Bíróság T-193/99. számú D... döntésében kifejtettekre, kiemelte, hogy a megjelölés leíró jellegének fennállásához az szükséges, hogy kellően közvetlen és konkrét kapcsolatot mutasson a szóban forgó árukkal és szolgáltatásokkal oly módon, hogy az érintett fogyasztó azonnal, bármiféle további gondolkodás nélkül észlelje az érintett áruk, illetve szolgáltatások vagy azok jellemzői valamelyikének leírását. Az adott esetben nincs jelentősége annak, hogy a „CAFEAHAUS” megjelölés ilyen írásmóddal egyik nagyobb európai nyelvben sem fordul elő, mert közismert jelentése azonos, hangzása pedig nagyon hasonló az angol nyelvű „Coffee House” vagy a német nyelvű „das Kaffeehaus” kifejezésekhez, amelyek az átlagos hazai fogyasztó tudatában összemosódnak a gyakran használt „Coffee” és „Café” szavakkal. Ezért az átlagos fogyasztó aligha érzékeli különbözőnek az e fogalmaktól csupán csak egy hangsúlytalan helyen lévő „a” betűben eltérő lajstromozni kért „CAFEAHAUS” szót, hanem minden további gondolat vagy reflexió nélkül következtethet annak „kávéház” jelentésére. Megítélése szerint egyértelmű jelentése folytán a védjegybejelentés nem tekinthető fantáziaszónak, mindössze a „kávéház” fogalom ismert idegen nyelvi alakjainak egy

apró nyelvtani következtetlenséget tartalmazó formájaként értékelhető, ami azonban csak írásképi egyediséget eredményez, de hangzásában és jelentéstartalmában teljesen azonos a felhívott kifejezésekkel, ekként nem alkalmas az áruk megkülönböztetésére.

Az elsőfokú bíróság érvelése szerint önmagában nem teszi megkülönböztetésre alkalmassá a megjelölést, hogy azt a kérelmező a cégnevében alkalmazza, a más országokban történt lajstromozás pedig azért nem vehető figyelembe, mert okszerű az a feltételezés, hogy különböző nyelvekben ugyanazon kifejezés használatában lényeges eltérések mutatkozhatnak. A tárgyi esetben például országoként más-más megítélés alá eshet az a kérdés, hogy a lajstromozni kért szó grammatikai hibából eredő jellegzetessége megkülönböztető képességet eredményezhet-e.

A kérelmező fellebbezése a végzés megváltoztatására és a védjegyoltalom magyarországi kiterjesztésére irányult.

Fenntartotta, miszerint a „CAFEAHAUS” fantáziaszó és részben a cég nevének vezérszava, ekként alkalmas a lajstromozásra. Előadta, hogy az első szó ugyan csak egy „a” betűben tér el a Cafe szótól, de ez hangsúlyosan megváltoztatja a szó hangzását, tehát nemcsak írásban van megkülönböztető szerepe, és életszerűtlen azt feltételezni, hogy az átlagember csak helyesírási hibát látna a kávéház nevében, ami egy jelentős befektetéssel, komoly marketingmunka után megvalósult felirat. Azzal is érvelt, hogy a „CAFEA” szó hangzása alapján erősen hasonlít a MÉDEA, ALTEA, ANDREA tulajdonnevekre, így a fogyasztók asszociálhatnak arra, hogy ez is egy tulajdonnév és szóösszetételben játékosan szolgálhat egy kávéház nevéül. Hivatkozott rá, hogy nagyon sok kávéház létezik a piacon, melynek nevében egy szinte leíró jellegű szó és a kávé vagy kávéház szó szerepel, de mindegyikben van valami kis apróság, ami megkülönböztető többletet ad. Ezek közé sorolható a jelen védjegybejelentés, amiben megvan a kávéra, illetve kávéházra utalás, de rendelkezik egy fantázia elemmel is, ez pedig a „CAFEA”, ami az eltérő hangzása révén elegendő ahhoz, hogy benne a fogyasztó semmiképpen sem helyesírási hibát, hanem inkább valami különlegesebb fantázianevet lásson, amely ténylegesen egyik nyelvben sem található meg. Megítélése szerint közvetlen asszociációról a szó játékosága folytán nem lehet szó, hanem elsőre inkább elgondolkkoztatja az embereket, hogy vajon tényleg kávéról van szó vagy sem a névben. Megjegyezte, hogy az európai gyakorlat szerint már minimális megkülönböztető képesség esetén lajstromozható a megjelölés és adott esetben ez kétséget kizáróan fennáll.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a „CAFEAHAUS” megjelölés az árujegyzékbe sorolt termékek tekintetében leíró, ezért a Vt. 2. § (2) bekezdése a) pontja értelmében nem részesíthető védjegyoltalomban. Döntésével, annak indokaira is kiterjedően a másodfokú bíróság egyetértett. Kizárólag a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakra mutat rá.

A Vt. 2. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A másodfokú bíróság osztotta a végzés azon megállapítását, miszerint a védjegybejelentés nem minősíthető fantáziaszónak, mert ennek megállapításához nem elégséges a megjelölés első részében a „CAFE” szóhoz többletként hozzáadott „A” betű, mivel ez nem tekinthető sem frappáns megoldásnak, sem nyelvi leleménynek és nem kölcsönöz a szóösszetételnek sem a hangzásban, sem az írásképből különös jelleget. A felhívott CAFFEHEAVEN, COSTA CAFE, stb. példák ugyancsak nem vezethettek a lajstromozást gátló ok kizárására, mert az a körülmény, hogy más cégek, illetve kávéházak milyen elnevezéseket választanak vállalkozásuk vagy üzletük elnevezésére, a védjegyoltalom elbírálása szempontjából közömbös. A másodfokú bíróság ugyancsak nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az ismert nyelveknek nem képezi részét a „CAFEA” szó, ugyanis az oly mértékben hasonlatos az ismert „COFFEE”, „CAFE”, „CAFÉ” vagy „KÁVÉ” szavakhoz, hogy azzal az ugyancsak egyértelmű jelentéssel bíró HAUS szót társítva, még az átlagos magyar fogyasztó is minden további reflexió nélkül logikusan a „kávéházra” és az itt elérhető szolgáltatásokra asszociál. Alaptalanul hivatkozott a fellebbezés a hasonlóan végződő egyéb tulajdonnevekre is, mert azok a megkülönböztető képesség megállapítása szempontjából túl elvontnak, túlzottan távolinak tekinthetők. Nem volt javára értékelhető annak a ténye sem, hogy a lajstromozni kért megjelölés első része egyben a kérelmezői társaság cégnevének a vezérszava is, mert önmagában ez a körülmény, ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen kitért, nem zárja ki a megjelölés leíró jellegét.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság arra a meggyőződésre jutott, hogy a szó közepén hozzáadott „A” betű sem a kiejtésben, sem a képi megjelenésben, sem a jelentéstartalomban nem kölcsönöz a „CAFEHAUS” szóösszetételnek olyan egyedi, egyéni jelleget, ami alkalmassá tenné a védjegy alapvető funkciójának betöltésére, azaz a mások hasonló árujától vagy szolgáltatásától való biztonságos megkülönböztetésre.

A fentiekben kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla nem látott okot az elsőfokú döntés megváltoztatására, ezért a Vt. 79. §-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazott Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság végzését helyes indokainál fogva, helybenhagyta.

Budapest , 2011. május 5.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző